

BRICS, den multipolära världen och Argentina

Polycentrismens oemotståndliga frammarsch

Atilio Borón är en känd argentinsk politisk debattör. Artikeln är viktig, men något föråldrad. Argentinas nyvalde president, Trumpkopian Milei, tackade nej till erbjudandet om medlemskap i BRICS. I höst väntar en ny utvidgning med några av de ca 30 länder som visat intresse av att bli medlemmar i BRICS. Vi kan förvänta oss att flera av de nya är latinamerikanska länder, bland dem förmodligen Venezuela och Bolivia. Båda dessa har stora energitillgångar och BRICS kommer då att totalt dominera tillgången till energi.

Den överraskande utvidgningen av BRICS, inte för att den inte redan fanns med i organisationens planer utan på grund av beslutet att lösa det i sista minuten vid toppmötet i Johannesburg, bekräftar den betydande förändring som har ägt rum på det internationella geopolitiska och ekonomiska schackbrädet. Det är inte längre en pågående process, som gick hand i hand med den långsamma men obestridliga minskningen av USAs globala makt, som på det ekonomiska området manifesteras av dollarns minskande inflytande i världsekonomin och på det militära området av det nesliga tillbakadragandet från Afghanistan efter tjugo års krig, för att bara nämna två exempel. Det är en process som nu har nått sitt slut och utkristalliserat en ny konfiguration av världsmakten som har satt stopp för USAs unipolära och Västs globala herravälde.

Den internationella bilden av idag är en helt annan än den som rådde för ett decennium sedan: BRICS bildar en organisation vars sammanlagda BNP överstiger G7-ländernas. Otroliga framsteg inom ny informations- och kommunikationsteknik i länder som Kina och Indien (och i mindre utsträckning Iran) som överträffar USA och Europa på flera områden. Sammanbrottet av fem århundraden av västerländsk dominans över resten av världen, med utmaningarna från länder som kastades in i efterblivenhet och misär av England och dess europeiska medbrottslingar? som till exempel Kina med de två opiumkrigen, eller som blev till kolonier som Indien. Eller som marginaliserades med benämningen "asiatiskt barbari", som Ryssland. Eller återupplivandet av en antikolonialistisk inställning i flera afrikanska länder, vilket Emmanuel Macron fick se på nära håll under sitt senaste besök i några länder i regionen. Europa har förvandlats till ett ovärdigt USA-protectorat utan minsta inflytande på sitt eget territorium, för att inte tala om i omgivande regioner, och där NATO ersatt EU som den verkliga europeiska överstatliga organisationen, styrd via fjärrkontroll från Washington. Exempel på denna posthegemoniska ombildning av världens maktstruktur kan ses på de mest skilda områden på den internationella arenan.

Utvidgningen av BRICS med sex nya länder, varav fem är rika på energiresurser: Saudiarabien, Förenade Arabemiraten, Iran, (och gas i) Argentina och Etiopien, medan den gamla globala ekonomiska eliten G7 kännetecknas just av sitt beroende av olje- och gasimport, om än inte i samma grad för alla dess medlemmar. Därav de imperialistiska tänkarnas och strategernas klagan och kritik inför det utvidgade BRICS.

Argentinas inträde i denna organisation kunde inte ha kommit vid en mer gynnsam tidpunkt. [Den blev alltså aldrig av]. Det kommer att diversifiera vår utrikeshandel, ge tillgång till ny finansiering för infrastrukturarbeten och industriell utveckling, och det kommer att vara en ovärderlig hävstång för att sätta stopp för IMF:s skändliga inflytande i vårt lands interna angelägenheter. Som väntat uttalade sig högerflygeln, utan nyansskillnad, mot ett medlemskap i BRICS och kom med en rad utslitna plattityder som "vi hör hemma i Väst" och liknande. Med tanke på deras status som enkla koloniala agenter kunde man inte förvänta sig något annat av dem. Deras förslag, det ena mer bakåtsträvande och destruktivt än det andra, kommer nu att stöta på nya hinder, i ett land som stärks av sitt medlemskap i BRICS och av sin koppling till de stora framväxande ekonomiska och politiska makter som redan har byggt en ny polycentrisk och posthegemonisk internationell ordning.

Atilio A. Borón, Página 12 230824 / cv

El irresistible ascenso del policentrismo

Gillar du det Svensk-Kubanska Föreningen gör?

Vill du bidra till kampen mot den omänskliga blockaden?

Swisha en tjuga eller valfri summa till

123 589 0975 eller pg **40 54 11 – 0**

Ett ännu mer betydelsefullt stöd är medlemskap!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap

(150 kr för pensionärer, arbetslösa och studerande)

– samma swish/pg som ovan